

Sergio Heredia
Periodista

Una piscina amb el teu nom

27/05/2021 06:56

Aquest cop, Mari Paz Corominas (68) no té problemes a recular fins a la infantesa: ens trobem a les entranyes del Betània-Patmos, al peu de Collserola.

– Vaig ser feliç, en aquesta escola –em diu–. I sap per què?

El 1963 Mari Paz Corominas començava a nedar a la seva escola; cinc anys més tard es plantava a Mèxic'68

–...?

–Aquí vaig començar a nedar.

Amb paraules, em dibuixa l'escena.

Mari Paz Corominas té onze anys, això és el 1963, i ha pujat a l'autocar de l'escola per anar a una extraescolar: els alumnes del Betània-Patmos neden a l'antiga piscina de salts de Montjuïc.

Caram amb la nena!

Resulta que la natació és el seu fort.

Ho fa bé, tan bé que cinc anys més tard es planta als Jocs de Mèxic del 1968. Es converteix en la primera espanyola en una final olímpica: setena en 200 m esquena.

Aquest és el resum de la història, tot i que tot té les seves servituds. Perquè Corominas arribés fins aquí, hi ha hagut un intercanvi de banderins. La nena ha demanat al claustre que li deixi els vespres lliures i l'escola, innovadora en aquells

rígid temps, li ha donat el permís: als tretze anys, l'adolescent passa a entrenar-se al CN Sabadell. Cada tarda puja al tren. En la negra nit, el seu pare la va a buscar i la torna a Barcelona.

El pare li diu:

“Quan vagis a Sabadell, ves-te'n al vagó de Segona Classe, i procura modificar el recorregut de tant en tant”.

–Què ho fa? –li demano.

– Jo era una nena!

El 1971, el Betània-Patmos funda la seva piscina. Això també és innovador. No abundaven les piscines a Barcelona, llavors. Al lloc li posen un nom. Lector, ja ho tens: Mari Paz Corominas.

Des d'aleshores, desenes d'alumnes visiten cada dia el recinte. La natació és assignatura obligatòria.

– Nedar és bàsic al nostre cicle educatiu –em diu Jacint Bassó, el director de l'escola–: ens dona ritme, rutina i compromís. També és un símbol.

Aquest any, la piscina arriba al mig segle. Per celebrar-ho, l'escola llança el projecte BetaniaPatmosBarcelona. Entre les tres ciutats s'obren 1.888 milles marines (uns 3.500 km). L'escola proposa a alumnes, exalumnes, mares i pares i curiosos que, entre dilluns i divendres vinents, nedin una piscina i ho pengin a Twitter o Instagram, amb l'etiqueta #BetaniaPatmosBarcelona. Es tracta de formar una cadena que uneixi les tres ciutats.

Mentre Bassó em revela el projecte, contemplo Corominas.

Mirant-la, em pregunto:

– Com es deu sentir algú que té una piscina amb el seu nom?

La Julia, la meva filla, estudia en aquesta escola.

No li demano tant. En tinc prou que la recordin com una bona persona (i que ho aprovi tot).